

РЕШЕНИЕ

№ 2191

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **11380** по описа за **2011** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба вх. № 27899 от 21.12.2011 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 47455 от 07.12.2011 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от “Началника на митница С., чрез процесуалния представител К. А. срещу решение от 10.11.2011 г. по НАХД № 8478 от 2011 г. по описа на СРС, НО, 19 състав., с което е отменено негово наказателно постановление /НП/ № 701/14.02.2011 г., с което на [фирма] на основание чл.128, ал.2 от ЗАДС, чл. 53 и чл.83 от ЗАНН е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за извършено нарушението на чл. 126а от ЗАДС.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от началника на Митница С., с която се иска неговата отмяна като незаконосъобразно, неправилно и немотивирано, излагат се съображения за допуснати нарушения на процесуалните правила. В съдебното заседание редовно призован, касаторът не се явява, представлява се от мл. Ю.. К. А., поддържа жалбата и моли да се уважи на основанията, посочени в нея.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозирал е становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за

неоснователна и предлага решението да се остави в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: [фирма] е било длъжно до 15.07.2010 г. да подаде в Митница Столична рекапитулативна декларация за получените и използвани продукти в периода от 01.04.2010 г. до 30.06.2010 г. Същата е подадена в Митница Столична с писмо вх. № Л 47 - 0406 / 19.07.2010 г.

[фирма] не е изпълнило установеното от чл.89 от Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове задължение за рекапитулативна декларация в компетентното митническо учреждение - Митница Столична до 15-то число на месеца, следващ края на тримесечието, с което е нарушило разпоредбите на чл.89 от Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове и следва да понесе отговорност по чл. 126а от Закона за акцизите и данъчните складове.

За да постанови съдебния си акт, районният съд е приел, че в случая са налице предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН по смисъла на чл.93, т.9 от НК във вр. с чл.П от ЗАНН. Съгласно ТР № 1 / 2007 г. на ОСНК на ВКС, преценката на административно -наказващия орган за маловажност на случая се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. За административнонаказващия орган съществува императивното задължение винаги преди да издаде наказателно постановление да извърши преценка за наличие на обстоятелствата по чл.28 от ЗАНН и ако са налице условията за това - да го приложи, а за съда, осъществяващ контрол за законосъобразност на издаденото вече наказателно постановление - задължението да извърши преценка и на това основание като част от цялостната проверка за законосъобразност, като при констатиране на маловажно нарушение следва да отмени постановлението дори само на това основание.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законната разпоредба, която е нарушена. АУАН № 533 от 16.08.2010 г. е съставен в присъствието на свидетели при съставянето на акта, връчен е на касатора без възражения, такива са депозираны в срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН.

Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да разколебаят описаната фактическа обстановка.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Правилно въззивната инстанция е отменила наказателното постановление.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя доводите на въззивния съд относно приложението на чл. 28 от ЗАНН, поради което не счита, че следва да ги повтаря.

Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на М. А., по повод на която е образувано настоящето производство, за неоснователни.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтъквал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град и по вече изложените съображения.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 8478 от 2011 г., решение от 10.11.2011 г. на Софийски районен съд, НК, 19 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

